

אורות השבת

גלוון מס' 927

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע
עקב

עורך עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

הצלה הדור

הַרְף מִמְּנֵי וְאֲשָׁמִידִים וְאֶמְחָה אֶת שְׁמָם מִתְחַת
הַשְּׁמִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגֻוי עָצֹום רָבָב מִמְּנָנוּ
(ובירטס ט, י"ד)
כיוון שאמר לו הרף ממני ואשמידים, אמר משה דבר זה
תלוי بي, מיד ונתחזק בתפילה וביקש רחמים...
(ברכות לט, א)

אכן מסירות נפשו של משה רבינו ע"ה להצלת הדור, לא ידעה גבולות וסיגים,
עד כדי להתבלוטות מוחלטת בבחינת יואם אין מחני נא מספרק". והרי לפניוῆמה

דוגמאות רבות.

שנינו בגמ' ברכות (לב, א): יודבר ה' אל משה לך רד' שמות לב, ז. מיי לך רד',
אמר רב כי לאזר אמר לו הקב"ה למשה, משה רד מגולתק, כלום נתמי לך גדולה
אלא בשבי ישראל, עכשו שישראל חטאו למלה לך גדולה. מיד נש כהו של
משה ולא היה בו כוח לדבר. כיוון שאמר לו (ובירטס ט, יב) רד ממני ואשמידים, אמר
משה דבר זה תלוי بي, מיד ונתחזק בתפילה וביקש רחמים... ועתה הניחה לי
ששות לב, ז, אמר רב כי אבחו אל מללא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שתפסו
משה להקב"ה כביבול בגבגו כאדם שתופס לחבירו בגדו, ואמר לפניו רבונו של
עולם אין אני מניחך עד שתמחול ותסלח להם". והלב משתומים, היאך משה העניין
כל האדם אשר ביטל עצמו גם בפני פשוטי העם השפילים ביוינר – יונחנו מה
כי תליינו עליינו, הרהיב עוז בנפשו כל כך עד כדי 'תפיסת הקב"ה', ולא הניחו עד
שתמחול ותסלח להם". ברם, הוא אשר אמרנו, מסירות נפשו של משה לעמך
הצלת הדור, לא ידעה גבולות וסיגים.

ועוד שנינו בגמ' ברכות (שם): יונעשה אתה אוותך לגוי גדול שמות לב, ז, אמר רב
אלעזר, אמר משה לפניו הקב"ה רבונו של עולם ומה כסא של שלוש גלים אינו
יכול לעמוד לפניו בעשע' בסעס', כסא של רجل אחד על אחת כמה וכמה. ולענ"ד
כאן נזוז סוד כוח ההטבותו המוחלטת של משה רבינו ע"ה למען הצלה הכלל,
והיינו שהגיעו להכרה ברורה שאין ערך לקיומו – בלי עס' ישראל.

ושוב מצינו יסוד זה מפורש בגמ' נדרים (לה, א): 'אמר רב יוסי בר חニア,
בתחילתה לא נתנה תורה אלא למשה ולזרען, שנאמר כתוב לך פסול לך שמות לד',
או – מה פסולתך שלך היא, אף כתיבתך שלך היא. ומה נהג בה טובת עין ונגנה
ישראל, ועליו הכתוב אומר טוב עין הויא יבורך (משלי כב, ט) כי נתן מלחמו דל'.

הנה עין רואה ואוון שומעת, כי משה לא ראה כל ערך במסירות התורה לעצמו
ולזרען, בלבד שתהא התורה נחלת הכלל.

וגם הלוoms מצינו במסכת סוטה (יג, א): 'תנו רבנן ואורה כמה חביבות מצוות
על משה רבינו, שכיל ישראל נתעסקו בבזיה, והוא נתעסק במצוות... קבורתו של
יוסף. ומני היה יודע משה רבינו היכן יוסף קבור, אמרו סרח בת אשר נשתיירה
הדור, הלך משא צלח עשו לו מצרים וקבעווה בנילוס הנהר כדי שייתברכו מימי.
לו ארון של מתקת עשו לו מצרים וקבעווה בנילוס הנהר בריך הוא
הלך משה ועמד על שפת הנילוס, אמר: יוסף הגיע עת נשבע הקדוש בריך הוא
לגלות את ישראל והגיע השבעה ששהשבועת את ישראל, אם אתה מראה את עצמך
МОוטב אם לאו הרי אנו מונקים משבעתך, מיד צץ ארוןו של יוסף וכו'. רבינו נתן
אומר בקבירנית של מלכים היה קבור, הלך משה ועמד על קברונית של מלכים,
אמר: יוסף הגיע עת נשבע הקדוש בריך הוא לגלות את ישראל והגיע שבעה
שהשבועת את ישראל, אם אתה מראה את עצמך מוטב ואם לאו הרי אנו מונקים
משבעתך. באotta שעעה, נזדעוו ארנוו של יוסף, נטלו משה והביאו אצליו.
ולשוב הלב משתוים, עד היכן מגיעה דרגת 'נושא בעול' עם חבריו של משה רבינו ע"ה,
שכנעינך הרוות בימה עסוק 'המנחי' בשעה שמכצע הוצאה עם שלם מבית

עבדים מוטל על שכמו – העברת עצמותיו לעיל יוסף!

ואחר הדברים האלה, שוב לא פלא מודיע זכה משה לכוח של הצלחה, יותר מכל
הבראים – לרבות אבות העולמים שקדמו לו. וככה חם דברי הגמי' בסוטה (יד, א) לפי
ירושת הב"ח (שם): 'יאמר רב כי חמא ברב' חניה, מפני מה נסתתר קברו של משה
מעיניبشر דם, מפני שגלווי וידוע לפני פניהם רשות קדוש בריך הוא שעתיד בית המקדש
לחירב ולהגלוות את ישראל מארצם, שמא יבואו לקברתו של משה באotta שעעה

המשך דבר רב העיר במדורו "אורות הקשרות"

'כפי לא על הלחים לבדוק כי היה האדם כי על כל מוצא פי
ה' יחיה האדם', כתוב הזהור הקדוש שעתה דמזונה
שעתה דקרבנא - שעת אכילה שעת מלחה, ועל כן
כתבו ה'ראשית חממה' והשל'ה הקדוש שצרכיך
להרהר בתשובה קודם האכילה, וכן שכתב ה'בון איש
חי' האדם האוכל לשם שמים מתוקן שםות ומעלה
ニיצוצות קדושים. מבאר ה'בון לאשרין' דבר זה נרמז
ו'ויה עקב תשמעון' גימטריה עתה זו כשרה'',
כלומר שלפני האוכל עתה אלא תשובה, כמו' ש
במדרש אין עתה אלא תשובה, ואז תוכחה זו' בשרה''
שהקב"ה יסיע בידך שהמזון יהיה כשר, גם מבחינה
גשמיית שלא תיכשל ב'כשרות המאכלים', וגם 'את
המשפטים האלה' שתביאה לתיקונים של הנשומות
המוגולגות באוכל, שנשפטו בבית דין של מעלה
להתגלגל במאכלים אלו.

הגדת טהראן ואמון

רב עוזיאל אדרי

וב במוציא הרופאי 'סוחקה'
וק'ק' שבטי ישראל' שכונה יא' באור שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מודיק לאור-שבע	שבת השחור						
	יום ס' מ' ב'	יום ג'	יום ד'	יום כ'	יום ב'	יום ג'	יום ד'
כ' מנוח אב' ב' מנוח אב' ע"ח אלול (07.8.21)	05.8.21 (06.8.21)	04.8.21 (03.8.21)	02.8.21 (01.8.21)	01.8.21 (00.8.21)	00.8.21 (02.8.21)	02.8.21 (03.8.21)	03.8.21 (04.8.21)
4:37	4:36	4:35	4:34	4:33	4:32	4:31	4:30
4:45	4:44	4:43	4:42	4:41	4:40	4:39	4:38
6:07	6:06	6:05	6:04	6:04	6:03	6:02	6:01
8:41	8:41	8:41	8:40	8:40	8:40	8:39	8:38
9:22	9:22	9:22	9:21	9:21	9:21	9:20	9:19
10:30	10:30	10:30	10:29	10:29	10:29	10:29	10:29
12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47
13:21	13:22	13:22	13:22	13:22	13:22	13:22	13:22
18:25	18:25	18:26	18:27	18:28	18:29	18:29	18:29
19:34	19:34	19:35	19:36	19:37	19:38	19:39	19:39
19:50	19:51	19:52	19:53	19:53	19:54	19:55	19:55

זמן הדלקת הנרות

- פרשת השבוע:
עקב
ותאמר ציון
הפטרה:
כניתה שבת:
20:10
יציאת שבת:
21:03
רבנו תם:

אורות הפרשה

השכינה מתפארת בכל יהודי

ויהי עקב תשמעון", מבאר ה'בן לאשרוי" על פי מה שכתב הוזhor שהשכינה הקדושה מתחפשת לפפי הקב"ה בכל יהודי "חיזי" במה בר קאתינה לותך" תראה עם איזזה בן טוב מוצלח ומיוחד באתי לפניך, וכן כתוב במדרש שהקב"ה מתפאר בישראל לפני כל העליונים פמליה של מעלה "ראו בריה יפה שבראותי בעולםמי". "והיה" כמו שכתב במדרש מורה על שמחה, וכן "והיה" צירוף אותיות שם "הויה" הקדוש, הקב"ה שמה שמחה גדולה "עקב" מהדור שלנו הנקרא דור עקבתא דמשיחא, "תשמעון" מלשון יישמע שאל את העם, ככלומר תתקבען יחד להתפלל בזיבור, "את המשפטים האלה" איפלו במצב שהמשפט השכלי מחייב לבוא ולהתפלל בזיבור, אך קורת תקלה של לא בא בית הכנסת, התיקון זהה הוא "ושמרתם" מלשון ואביו שמר את הדבר, ככלומר תשمرו ותפכו מתי אלך להתפלל בזיבור, "ועשitem אתם" שבזכות זה הקב"ה יסיעו בידך מכאן והילך להתפלל בזיבור, אז וכח "ישמר ה' אלקיך לך" שום התפללה שהתפללה בלתי ברירה ביחיד, גם היא תתקבל בשם ברחים וברצון ותעשה פירות למעלה, ובזכות זה "את הברית ואת החסד", ישפיע הקב"ה טוביה וברכה לכל בית ישראל אמן.

הכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים

יעתיה ישראל מה ה' אלקי שואל מעך כי אם ליראה', איתא במסכת ברכות אמר רבי חנינא הכל בידיו שמיים חוץ מיראת שמיים, לאחר מההפקה הקומוניסטיות תבעו השלטונות מכל האזרחים למסור למדינתה את אוצרות הזהב שברשותם. מי שנחיש בסתורת זהב, היה נכלא ועובד עינויים, כדי לגלות את מקום מסתו של הרכוש. רבינו מעשרי היהודים בעיר יקטרינוסלב ניסו לשטיר את הזהב שברשותם, וככלאו ועונו. רב העיר, רבי לוי יצחק שניאורסון ז"ע, החליט לברר בכלא ולוחכים על השם מסכניםים את חייהם ואת שלום בני-משוחתם בעבור כסף זהב. בהיכנסו אמר להם "אם אתם רוצים לשבת כלא אדרבה, שבו בעבור שמיירת שבת וקיים התורה והמצוות, אבל להילא ולסבול עינויים בעבור זהב זה דבר מגוחך ובלתי הגיוני". דבריו שכנו רביהם, ובכך ניצלו חייהם.

שמלתך לא בלהה מעלייך

"שמלטך לא בלטה מעלייך ורולך לא בעקיה", זמן קצר לאחר הכתורתי של רבבי אברהム יהוחה לייב שווארץ זי'ע"א לרבה של ברגסט שבוהונגריה פרצה בקהילה מחלוקת קשה בעקבות מינוי חזון לבית הכנסת. התברר הרבה כי מאחורי המחלוקת עומדים כמו חייטים וסנדלים ממשועמים, שמעסיקים את עצם בוויכוחו סרק על חזנים וחזונות. כשלשה הרוב לשעת את דרישתו אמר: "התורה מוספרת על בני ישראל במדבר שעוררו מחלוקת בעניינים רבים בענייני מים ובשר, בצלמים ושומרים, ואף על הכהונה ערעור אך מعلوم לא מצאנו מחלוקת על ענייני חזונים. כיצד אירע הנס הזה?", "אללה שההרהור אומרת שמלטך לא בלטה מעלייך ורולך לא בעקיה, ועל כן לא היו ישראל במדבר זוקקים לחיטים ולסנדלים וכאשר לא היו חייטים וסנדלים במחנה ישראל, לא היה מי שיעורר מחלוקת על טיבם של החזונים".

אין דבר העומד בפני הרצון

تلמיד ישיבה נכנס אל הבדיקה בעל האדמו"ר ה'אמרץ' מוויז'נץ' זעיר' ואחתלוון שאין הוא מצליח להתמודד בלימודו, אף על פי שהוא רוצה מאוד למדוד.

השיב הצדיק "זו באמת שאלת גזלה. הלא אמרו 'אין דבר העומד בפני עצמו', והנה עינינו רואות כי דברים ווציטים להיות תלמידי חכמים ויראי שמים, ואין הם מצליחים." אלא שאחר מול הרצון הזה עומד רצון אחר, גם עליו חל הכלל 'אין דבר העומד בפני הרצונו'. ואם יש לאדם רצונות גשמיים וחומריים, הם גוברים על הרצון למדוד תורה ולהיות ירא שמים".

בשְׁהַעֲקֵב שׁוֹמֵעַ וּמַרְגִּישׁ

ויהי עקב תשמעון', כאשר האדמוני ר' חממה צדק' מליאבואייטש זיע'א היה ילד קטן ונגש סבו בעל התניא זיע'א לבחון אותו. פעם אחת, כשבחן אותו על החומש שלמד, שאלו מה פירוש הפסוק שנאמר על אברהם אבינו "עקב אשר שמע אברהם בקורלי". השיב הילד "아버ם אבינו ח' את הצוו'י עקב אשר שמע אברהם בקורלי". בעל התניא היה שבע רצון מארם מתשבבת של הקב"ה אפילו בעקב רגלי". ואמר "זהו הכוונה בפסוק ויהי עקב תשמעון' גם עקב הרجل צרך לשם עב��ול ה' ולהריגיש את רצונו ה'. לרוץ בשמחה לקיים מצווה, ולהימנע מלכלת לדבר שאינו על פי רצונו ה'.

בשמי וברצ גם יחד

בשבות האחזרונה חייו של האדמוני ר' רבי אהרון מבעלז ז"ע'יא דבר על הפסוק המשיים את הפרשה השניה של קריית שמע: "למען ירבו מימייכם... כימי השמים על הארץ", וכן אמר אחורי מאה ועשרים שנות חייו של האדם כבר אין באפשרותו לקיים מצוות ומעשיים טובים ולקבל עליהם שכר, אבל אם הוא משפיע על אחרים לקיים מצוות, או שהנימא אחורי דברי תורה שייהודים לומדים אותו היה אז גם אחורי פטירתנו המצאות ודבורי התורה הלאה נחשבים לזכותו.

זה מה שהפסוק אומר אם תלמדו את בנייכם לדבר בדברי התורה, והם יוסיפו לכלתך בדרך התורה, ייחשבו לכם 'ימי המשיים', הימים שבהם אתם כבר על מעלה בשמייכם אחר הפטירה מהעולם הזה, 'על הארץ' כאילוו אתם חיים וכקימאים כאן על הארץ וועסוקים בתורה ובמצוות.

אורות הכשרות

ויעמדו בזכה ויתחנו למשה ויאמרו לו משה רבינו עמוד בתפילה בעדנו, ועומד משה מבטל את הגזירה, מפני שחביבים צדיקים בmittah יותר מב齊חים. שכן אתה מוצא בשעה שהיו ישראל במדבר וסרו במעשיהם ועשו עגל, קצף הקדוש ברוך הוא על ישראל ואמר למשה (דברים ט) חרף מפני ואשימים, כמה צדיקים היו באותו הדור וכמה חסידים: משה ואחרון ויהושע אליך ומידך ושביעים זקנים ואשר חכמים ותלמידים, ולא עשה בשבילים ולא בטל הגזירה אלא בשביל משיח. הרי לפניו מפורש, שיש בכוcho של משה לבטל כל גזירה, ואפיו שורבן בית המקדש! היה לנו ילו ידוו ישראלי מוקם קבורתו של משה והוא מתפללים אצלו. וכוח זה לא ניתן לכל אבות האומה, שהרי מוקם קבורתם ידוו ואע"פ שעמדו ישראל בתפילה אצל קבורתם לביטול גזירת חורבן הבית כמבואר במדרשי שוניים, לא עלתה בדים. ועל פי האמור נראה, שכוח יהודיז זה ניתן למשה בשל היותו חלק בלתי נפרד מהכלל, ועל כן יש בכוחו לבטל מעיל הכלל כל גזירה – בכל תנאי ובכל מצב, כשם שעשו כן בימי חייו, וכבר אמרו גדולים צדיקים במיתחן יותר מחייבים

שיעורו השbian של מרכז ה'אור לציוון מוו"ר הגרב"ץ בא שאל צ"ל בבית הכנסת 'אהל רחל', היה מפורסם לשם ולתליה בקרוב שוחרי התורה והhalacha. בשיעור זה השكيיע רבינו כוחות ומאמצים בכיריים, לפעמים עד כדי אפיקת כוחות ממש. זכוינו ששיעוריהם בישיבה בימי ראשון היה ניכר לעליו אחרות של תשישות, ולא פעס היה נאנח ואומר התעתיקתי הרבה אתמול בשיעור. כשהשאה מסיים את השיעור בבית הכנסת 'אהל רחל', היו ובמיוחד אותו ביתו ומבוקשים את ברוכתו. אירע שפעם היה עייף במיוחד והוא דודע אין לי לך ברך אני מתמנוט. אחד מהנוכחים הציע לבדוקתו יכבד ברך אותו שאוכל לברך אחרים, וכך יוכל לנוח. השיב לו רבינו בפנים רצויות, ישתחוויה לך אהבת ישראל כמו שלי, תוכל לברך עצמך!! (מראות הא"ש).

הנְּבָאִים וְהַנְּבָאָה

הרב יהודה דרשי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

**ולמה אסור לאכול דגים עם חלב?
והאם יש בעיה לשותות חלב אחרי דגים? - ב'**

הסכמה הגדולה באכילת דגים בחלב
ידועים דברי ה'בית יוסף' שיש סכמה באכילת דגים בחלב, וברבינו
בחמי מביא דעת הרופאים שדג וגבינה שנתבשלו יחד מולידים
תכמה רעה וחולין צערת. בפרט תושבה מוסיף גם שהוא הדין
בדגים עם חלב וכן כתוב בשווית אדני פז, אולם בעל עורך השולחן
כתב שرك בדגים ונגינה יש סכמה צרעת, אבל בדגים וחלב אין
סכמה, וכבר נהגו כולם לבשל דגים בחלב ונוחש כמאכל חשוב
ולכו אז חשש בדגים וחלב.

מה אמרו הרופאים?

מהו עם כלים מוגננים בחמאה?
בשות' חינוך בית יהודה כתוב שחקר אצל הרופאים והסיק,
שבגדים המטוגנים בחמאה אין סכנה, רק המבושלים בחלב
מן השגדים מקרים מאד וגם החלב רע ומזיק מאד, וחמירא
הרבנן איזהו?

למְלָאָמָת אָסָר לְאֻכֵל דַגִים עַם חֶלְבָן?

במספרים הארכויים להסביר איך זו סכנה יש באכילת דגים עם חלב, וכותבו שכל דבר שנברא במים והוא מutterב בדבר שנברא ביבשה מولد צרעת, ולכן חלב שיוציא מגוף הבהמה נחשב כבשר בההמה, וכחם בשבר ודגים אסור מפני הסכנה, כך גם חלב ודינם אסורים. ויש שהויסיפו לכך על פי המובא בספרי הקבלה, שנשמרו הבדיקות מתגלגולות לתיקון בדגים והרשעים בבהמות, ולכן אין לעיר בשר, שאין הבדיקות אותם וזה אצל זה.

האם הכל התחיל כספר לטוטו? היבר'ץ כתב, שעדת רבינו בחיה אינה דעת חכמי ישראל אלא דעת הרופאים, ופוסקים רבים, בהם הרמן'א, הטז' והש"ד, כתבו שנולדה טעות ספר ב'בית יוסף' והתחלף לו בין בשר ודיגים לחלב ודיגים. יש שהסבירו שאין האקלים והטבע שווא בכל הארץות, ולכן התקילו האחראונים כי ראו אצלם شيئا' שאין בו סכנה, וכן כתוב הפתחית תשובה שבודקנו דשו בו רבים ואין בו חשש. אך גם בזמננו רבים מחמירים בעניין.

חילמת בראשות שע"י הרנווית ראר שרואן

בנוסף למקודם, הצביעו נגד שאלת בנייה ב-35%

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של

מורנו המרא דארטרא

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות בישולי גויים

ש - האם יש הבדל בין אישור פת גויים לאיסור בישול גויים?

ת ינסם לפחות שני הבדלים בין אפיה לבישול גוי. באפיה יש הקלות בנחנות של גוי משא"כ בbishol אכן הבדל חן בbishol לעצמו והן בbishol אחרים. ב. בbishol גוי נאסר רק אם ש' ב' תנאים (כמו שיבואר בהמשך) משא"כ באפיה נאסר בbishol מקרה.

ש - מה הם התנאים באיסור בישול גוי?

ת צ"ול התנו שאישור בישול גוי יהיה רק אם נתקיים בו התנאים הבאים: א. רק באוכל שאינו נאכל כמות שהוא חי ויש צורך לשלו כמו תפוא", בשור וכדו', אבל דברים שנאכלים שם כשם חיים כגון עגבניות וכדו' אינם בישלים גוי מותרים. אולם יש לציין שתנאי זה תלוי במנגנון אותו מקום שאנו מנהג בני המקום הוא שאוכלים את אותו מזון רק מושל ויש חייב שאוכלו חי בטלה דעתו וכן להפוך ותמיד הולכים לפיר רוב המדינה שהוא נמצא. ב. לא אסור חכמים אלא דברי מאכל כל חשובים הרואים עלולות על שולחן מלכים ולא מזון פשוט כגון סרדיינים קטנים וכו'.

ש - האם בישול גוי מועיל שיהודי מבער את התנור?

ת בספרדים לפי מrown הברורה התנור מועילה ורק בפט שאם היהודי מבער התנור והגוי אופפה את הלחם מותר משא"כ בbishol לא מועיל וצריך שהחנהה של הסיר על האש תה� בדוקא בידי יהודי ורק אז יהוה מותר. אולם לאשכנזים לפי דעת הרמ"א גם בbishol מספיק שהיהודי מודליך או מוחתה באש אפילו שהגוי מניה את הסיר על האש מותר כמו בפט וכן מספיק שהיהודים יוציאו קיסם קטן לתנור, וכן אפילו אם רק נשע בפי בוחלים, אמן כל זה בתנאי שהמאכל עוד לא התבשל מכאלן דורסא.

ש - גוי שחכם אוכל קר שבישלו יהודי מה דיניו?

ת גוי שחכם אוכל קר כגון במסעדות, בבני הארץ כשרים שעובדים שם גויים והאוכל בתשל קודם ע"י ישראל ונתקरר, וכך גם הגשה הגוי מחמס את האוכל ומגייס ע"פ שהאוכל התקרר ואפילו והוקפה עד שאין ראוי לאכילה והגוי מוחממו ומחייב לאכילה הרוי מותר לא כל חשש.

ש - מה דין כלים שבישל בהם גוי?

ת כלים שבישל בהם גוי אפילו שהמאכלים היו כשרים سواء דין כלים שבישל בהם מאכלות אסורות והכללי אסור, ולכן יש להיזהר ממטבחים ציבוריים שעובדים שם גויים וכן במפעלי מזון שיש להקפיד להכשר את כל הכללים, המכונות והצינורות.

ש - מה דין צליה טיגון, מלוח בבוש ומעושן של גוי?

ת צליה וטיגון הם בכלל בישול אבל על מלוח בבוש ומעושן לא גרו חכמים ולן דגימות מלחים או מעושנים או ירקות חמוץים וכדו' ע"פ שעשו ע"י גוי מותרים.

ש - בישול שלא ע"י אש ממש האם אסור?

ת אכן בישול שנעשה ע"י חום חשמל כמו כירה חשמלית או פליטה אסור כבישול על האש אבל בישול במיקרוגל יש מקלים ומתירים.

ש - מה דין מזון שבישול בבית חרושת של גויים?

ת מrown פאר הדור והדור גרא"ע יוסף זצוק"ל כתוב לאיסור שימושי יירקוט דינים וכדו' חוץ מסודניים קטנים כיון שאינם עלולים לשולחן מלכים. אמן יש המקרים בזה כיון שבישול נעשה ע"י קיטור והגוי רק לחץ על הכתופורים.

ש - האם יש איסור בישול של יהודי מחלל שבת בפרהסיא?

ת לא, בתנאי שהמאכל כמושן כשר, וכן שלא בישול בשבת בפרהסיא.

ש - מה דין כיום בஸעדות של יהודים שעובדים שם גויים ?

ת יש תמיד לברר מי הדקיק את האש וכי הנין את האוכל על האש.

ההכרה הלא צפואה

ר' משה-אליקים, בנו של המגיד מקוווני, היה אדם שקט וצנוע מאוד, עד שנחשב לאדם פשוט למדני. אמן הכותל הכהן ביראת-השם השם מפולגה של, אך באורה מידתית היו בטוחים כי אין הוא תלמיד-חכם וגם לא ראו איז דוגלה מוייחת. גם העובדה שאביו נהג למלמוד עמו בירידות נתקבלה בעין הרבייהו כמאח שנעשה האב לקודם בכבל-זאת את בנו.

לכן, כשותטלק המגיד מקוזנץ,
ונשאו החול את עיניהם בטבעות אל
חרותנו, רבי זיג שפרא. הוא נתרך
בכל מדנות מופלאת, בתוכנות־נפש
ਆשלות ובמדיות טובות, והכול
רראו בו מועד מתאים למלא את
מקומו של המגיד. כדי שלא לפגוע
בכבודו של ר' משה, החולט למנותו
בלעלת־הפליה, בשל קיומו העבר
והלהיבבי.

אך בטרם נתקבל סופית מינויו של
רבנן זילן, שיגור החסידים משלחת
נכחה רשות של זקני החסידים ללבובין,
אל 'החזות' הנודע, כדי לקבל את
ברכתנו.

emmash lifpi shelu chaverim hamoshelot ul-hagallah, hoveiv lpetu 'r' misha vevikash af ha'lo hava hatzrif la-pmilia. hadar habivat chaverim hamoshelot, olim la-iclu l'sorav lo, v'af ha'lo ala lugalla shivatza la-llobon.

בבהיותם נקשו על דלת מלון, שנראה היה עמי למד. זו נפתחה מיד בפתחה עמד בעל האכשניה – יהודי ככרי טיפוסי. הוא סרך אותו בעיניהם וחوتה ואמר: "בשםחה אנטקיה אנטקיה רג' בתקנאי שותלמו לי את מוחר הלינה מושא". בגעונו פעם פולני בפה של מני אחד פרחיש שאלתו ושותו והסתלקו כללוותם שבאו ביל לשלם..."

בנין החברות המשמשו בכיסיהם,
אולס כל הפוטות שנמצאו
ברשותם לא הגיעו לסכם שנקב
בבל האכטינית. הוא כבר עמד
שלגגורו בפניהם את הדלת, כשלעת
צץ רעינו במוחו של אחד מבני
החברות? "דע", כי מזא איטון רבי
גודל ואנתנו חסידין. עתדי אתה
לזהות?!" גודיק צדיק גודול

ובדברו החוויה החסיד על ר' ממשה, שמעוד בצד, כדרכו, מפסיק מההורח. אין לדעת מה גומ לאתו חסיד לזרע זאת, הבועה על יהסו ההפגוע של בעל האכשניה או שמא רוגע של משובה. כך אן כד, דבריו

עשו את שלם. בעל האסנניה חרגשות כבוד ויראה לעדי כי ישראלי, וכששמעו שלפנינו צדיק – החוויר.

הרבענות והמועצה הדתית
בארכ שבע

ענבי הגרן בענבי הגרן דבר נאה ומתקבל

ברגשי הוד ונילה ובחדותה דלי בא
נחלת פני ידיד ואהוב, איש יקר
אצל הרוח, מלא חכמה ותבונה
רב תושיה, פה מפיק מרגליות
מרביץ תורה ברבים
רב פעלים לומדה ולתעדנה

הרה"ג רבי אברהם טרייק שלית"א
רבה של שכונה ד'
ומנהל מערכת עלון אורות השבת'

עם השמחה השרויה במעונו
לרגל נישואיו ביתו רחל תח'י
עם החתן המפואר והחשוב
ר' ישראל חזקיהו נ'וי

בורא עולם בקנין השלם זה הבניין
ויהיה זה בנין עדyi עד
لتפארת המשפחות היקרות
יעוטרו בכתר ברוכות וישועות
בביסיכון טוב והצלחה ושובע שמחות

פְּנִים כָּלֵב נַעֲמָן קָרְבָּן אֶלְעָזָר וְאֶלְעָזָר

רבי יהודה דרעי רב העיר וראש אבות בית הדין

שלמה אוחזין ירושע (שוקי) דMRI מציר המועצה הדתית ממושה המועצה הדתית

רבני השכונות והקהילות עובדיה הרבנות והמועצה הדתית

לקיים בנו חכמי ישראל
הציבור מתחבק להעתיר בתפילה עbor
הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בנו רחל
בתוור שאר חולין עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאמ את תפילותינו.

הו הוא הרכין את רשו: "מדוע לא אמרתם זאת מראש? היכנסו ונבאו. בכבוד גדול קיבלתכם הרכין כסנויות!"

הברון רוטשילד היה הראשון שטען כי מלחמת העולם הראשונה נבנתה על ידי יהודים. הוא אמר:

מה קרה? "שאל ר' משה בdagah. זה יומאים שאשתי ישבת על השטבר ומקשה לדת", פץ יהוזה רבכבי. "YSISורים קשים עורבים עלייה והיא והעובר נתונים בסכנות-פשות רבבי, חוסה!".

"... משה שיקע את ראשו בין שני צדדיו ושקע בחוראותיו. נגש אל הכהן ואמר בלחשות: "אשתק אלך דקה אתך, ונעשה". לא חזרה רבת באשכנז בקסו קולות חמולה: "מזל טוב, מזל טוב!" ...
ח' החסידים, שצפ' במתරחש, החליפם בכניסיהם מבטי תמייה מלאוים בחזיכים משועשעים.

אותו חסיד שהגה את רעיון
ה'היכתרה' ושרוח המשובח כנראה
טרם עזבה אותו, פנה עתה אל
משה: "הנה הוכחת את כוחך
בעשיות מופת, שמא תזוכנו גם
בדברתורה?".

"משה, שכךלו לאבחן ב涅ימת היליצנות שבדברים, קיבל את דוד חמאלן, נעם זומרית ישראל, ואומרו: "זר" שפה ולעולם, שדבר גבות, הרי כל שהאדם הוא גבוח יוון, כן הוא מטיב רודראטונו. אלום אצל הקב"ה הדבריו הפלגניים - אף עירם ח", בכל-אות רודוקא ה"שפַל" בעניינו עצמו, הוא מה ש"יראה", ואילו ה"גבוה", מי שחש עכשו לאייד גול וחווב, רק ממරקך י"ע" - ראייתו בענייני קדושה היא מורתנית וכלקשה"...

הHIGHWAY TO THE
NEW JERUSALEM

בשכנכחה הפליה לחדרו של החוזה, הוא פנה בחמימות להחוץ את ידו של ר' משה. "שלום עליכם רבבי משה!", קרא בקול. ואחר אמר, לבאלו דבר אל עצמו: "תנו ווייה בסען הארון ויאמר משה". הנהן, אך נסתלק ארון האלוקים, מגודגדי מוקזני, ובכך יואמר משה – תורתך הרואה שחווצאי מפני תרמלתך בראשך ברורום."

לך או הינה את ראשו אל
הפטוליה. הוא קידם בברכת שלום
אחד קודם שהפסיקו לפוצת את
פיהים אמר: "עו לשלום, כי כבר
ככיתם במנחיג דוגל, החלוא הוא רב
משה העומד באלו לפניו".

לעילוי נשמה
הרב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
הרבייה רחל טרייקי ע"ה
בת סמי' זל"ל
ת. ג. צ. ב. ה.